

ledning til en langvarig Drøftelse, hvori 24 Talere deltog, deriblandt Repræsentanter for samtlige Stater, der er Medlemmer af Raadet, uden at der dog blev fremsat egentlige Indvendinger mod dette. Talerne nøjedes med at give Udtryk for deres Tilfredshed med det opnaaede Resultat og lovede at anbefale Protokollen til deres Regeringers Antagelse. Den franske Delegerede *Briand* erklærede, at Frankrig var villig til at underskrive Protokollen uden Forbehold, idet denne betød et umaadeligt Skridt fremad. Paa dette Grundlag var Frankrig rede til at gaa i Spidsen for Afrustningsarbejdet. Lord *Paimeo* fremhævede stærkt, at man blev paa Pagtens Grund; med Hensyn til de militære Tvangsmidler kunde Raadet fremsætte Henstillinger, men hver Stat var Herre over, om og i hvilket Omfang den kunde stille Kræfter til Raadighed. Belgiens Udenrigsminister *Hymans* bemærkede, at han saa objektivt paa Protokollen; han konstaterede, at den havde søgt at udelukke enhver Mulighed for Krig, og fremhævede som dens to Hovedpunkter den tvungne Voldgift og Bestemmelsen af hvem, der er Angriber. Ogsaa for Tvangsmidlernes Vedkommende frembød Protokollen et stærkt Fremskridt i Forhold til Pagtens Bestemmelser, idet deres Anvendelse blev mere præciseret. Han vilde have foretrukket, at Protokollen straks var traadt i Kraft uden at skulle afvente Vedtagelsen af en almindelig Nedrustningsplan, idet man ikke kunde se bort fra de Vanskeligheder, som Gennemførelsen af en saadan medførte. Kammerherre *Zahle* udtalte, at den danske Regering glædede sig over det store Fremskridt med Hensyn til Gennemførelsen af tvungen Voldgift, en Grundsatning, som Danmark i mange Aar havde hyldet, og som det havde søgt at indføre i Traktater med andre Stater ogsaa om vitale Spørgsmaal. Den danske Regering erkendte Nødvendigheden af praktiske Bestemmelser om Gennemførelse af Pagtens Tvangsmidler og saa med Glæde,

at der overalt, hvor der vilde blive Tale om militære Foranstaltninger af hvilken som helst Art, vilde blive taget et vidtgaaende Hensyn til hver Stats geografiske Beliggenhed og særlige militære Forhold. Kammerherre *Zahle* udtalte den danske Delegations Tilfredshed med, at den nære Forbindelse, der i Protokollen skabtes mellem Voldgift, Sikkerhed og Afrustning, havde medført Fastsættelsen af Afrustningskonferencen til et nært Tidspunkt og gjort det til en Nødvendighed, at Konferencen bragte virkelige Resultater. Danmark ventede ikke en pludselig Opgivelse af hele det militære System, men det haabede, at Konferencen i alt Fald maatte bringe Bestemmelser om en gradvis Indskrænkning af Militærvæsenet, indtil dette var afløst af en stærkt reduceret Styrke, alene bestemt til at opretholde Orden og mellemfolkelige Aftaler.

Ved den paafølgende Afstemning vedtoges Protokollen enstemmigt af Forsamlingen og blev straks undertegnet af følgende Stater: Albanien, Bulgarien, Czekoslovakiet, Estland, Frankrig, Grækenland, Letland, Polen, Portugal og det serbisk-kroatisk-slovenske Kongerige*).

Forsamlingen afholdt sit sidste Plenarmøde Torsdag den 2. Oktober Kl. 3½ Eftm. Der foretoges her Valg af de 6 ikke-faste Medlemmer af Raadet, hvor følgende Lande genvalgtes: Belgien, Brasilien, Czekoslovakiet, Spanien, Sverige og Uruguay.

Spørgsmaalet om Tysklands Optagelse i Folkeforbundet kom ikke som fra mange Sider ventet til Behandling i Forsamlingen, idet der ikke af den tyske Regering fremsattes Begæring derom.

I. Udvalg.

Ændring af Pagtens Artikel 16.

Art. 16, 1. Stk. omhandler den Afbrydelse af det kommercielle og finansielle Samkvem, som Forbundets Medlemmer for-

*) Endvidere har senere Belgien, Brasilien, Chile og Paraguay undertegnet Protokollen.